

רשומות

ספר החוקים

10 בינואר 1990

1299

י"ג בטבת התש"ן

עמוד

40	חוק פיצויי פיסורים (הוראת שעה), התש"ן-1989
41	חוק להארכת תקפו של תקנות שעת חירום (תשלומי חובה), התש"ן-1990

חוק פיצויי פיטורים (הוראת שעה), התש"ן-1990*

1. בחוק זה - הגדרות
 "התקופה הקובעת" - התקופה שבין כ"ג בשבט התשמ"ט (1 בפברואר 1989) לבין ה' בניסן התש"ן (31 במרס 1990);
 "החוק העיקרי" - חוק פיצויי פיטורים, התשכ"ג-1963;
 "עובד זכאי" -

(1) עובד שיהסי העבודה בינו לבין מעבידו נפסקו בתקופה הקובעת והוא זכאי עקב כך לפיצויי פיטורים;

ואולם אם היתה זכותו של עובד לפיצויי פיטורים מותנית על פי החוק העיקרי בקיום תנאי, יראוהו כעובד זכאי אם התנאי התקיים בתקופה הקובעת, והוא אף אם יחסי העבודה נפסקו לפני התקופה הקובעת;

(2) שאיריו של עובד כאמור בפסקה (1) הזכאים לפיצויי פיטורים לפי סעיף 5 לחוק העיקרי;

"החודש הקובע" - החודש, בתקופה הקובעת, שבו נפסקו יחסי העבודה בין העובד הזכאי לבין מעבידו, ולגבי עובד זכאי שזכאותו לפיצויי פיטורים מותנית על פי החוק העיקרי בקיום תנאי - החודש, בתקופה הקובעת, שבו נתקיים התנאי;

"התוספת" - התוספת לפיצויי הפיטורים האמורה בסעיף 2;

"סכום הפיצויים הרגיל" - סכום פיצויי הפיטורים המגיעים לעובד לפי סעיפים 12, 13 ו-13א לחוק העיקרי.

"סכום הפיצויים הקובע" - סכום הפיצויים הרגיל כשהוא מחושב על בסיס שכר עד לתקרה של 2,085 שקלים חדשים לחודש שהיא התקרה הקבועה בהסכם הקיבוצי הכללי בדבר תוספת יוקר מיום 17 בספטמבר 1989 בין לשכת התיאום של הארגונים הכלכליים בשם הארגונים המאוגדים בה לבין ההסתדרות הכללית של העובדים בא"י, האגף לאיגוד מקצועי, שמספרו בפנקס ההסכמים הקיבוציים 7046/89.

2. עובד זכאי, שהשכר ששימש בסיס לחישוב פיצויי הפיטורים המגיעים לו לפי החוק העיקרי כולל רכיב של תוספת יוקר או פיצויי התייקרות, זכאי לקבל ממעבידו תוספת לפיצויי הפיטורים בשיעור כמפורט להלן: הזכות לתוספת

שיעור התוספת כאחוזים מסכום הפיצויים הקובע	החודש הקובע
2.28	פברואר עד יולי 1989
1.28	אוגוסט 1989 עד מרס 1990

3. הוראות חוק זה לא יחולו על עובד זכאי ששכרו משתנה לפי השינויים בשער מטבע חוץ או במלוא מדד המחירים לצרכן. סייג לתחילה

4. דין התוספת כדין פיצויי פיטורים לכל דבר וענין. דין התוספת

* תקבל בכנסת ביום ד' בטבת התש"ן (1 בינואר 1990): הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק 1958, מיום כ"ב בחשוון התש"ן (20 בנובמבר 1989), עמ' 16.
 ס"ח התשכ"ג, עמ' 136: התשל"ג, עמ' 222: התשמ"ז, עמ' 148: התשמ"ח, עמ' 41.

5. לענין חוק זה דין המדינה כדין כל מעביד אחר.
6. (א) חוק זה יחול לגבי עובד זכאי אף אם שולמו לו פיצויי פיטורים לפני פרסומו של חוק זה.
- (ב) מי ששולמו לו פיצויי פיטורים כמועד שקדם ל-14 ימים שלאחר יום הפרסום כאמור, והוא זכאי לתשלום נוסף עקב הוראות חוק זה -
- (1) מעבידו לא יהיה חייב לשלם לו את התשלום האמור אם לא הגיש לו דרישה בכתב לתשלום תוך שנה מיום הפרסום כאמור;
- (2) על אף האמור בסעיף 20 לחוק הגנת השכר, התשי"ח-1958², לא יראו כמולן תשלום נוסף כאמור ששולם תוך שלושים ימים מיום מסירת הדרישה: לא שולם תוך המועד האמור, יראו כמועד לתשלום לענין אותו סעיף, את היום השלושים שלאחר יום מסירת הדרישה.

יצחק שמיר
שר העבודה והרווחה

יצחק שמיר
ראש הממשלה

חיים הרצוג
נשיא המדינה

² ס"ח התשי"ח, עמ' 86.

חוק להארכת תקופת של תקנות שעת חירום (תשלומי חובה), התש"ן-1990*

1. תקופת של תקנות שעת חירום (תשלומי חובה), התשי"ח-1958¹, מוארך בזה עד יום ז' בתמוז התש"ן (30 ביוני 1990).
2. תחילתו של חוק זה ביום ג' בטבת התש"ן (31 בדצמבר 1989).

יצחק שמיר
ראש הממשלה

חיים הרצוג
נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום ד' בטבת התש"ן (11 בינואר 1990): הצעת החוק ודברי הסבר פרסמו בהצעת חוק 1961, מיום כ"ז בכסלו התש"ן (25 בדצמבר 1989), עמ' 30.

¹ ס"ח התשכ"ד, עמ' 175; התשמ"ד, עמ' 34 ועמ' 167; התשמ"ה, עמ' 136; התשמ"ו, עמ' 192; התשמ"ז, עמ' 138; התשמ"ח, עמ' 104; התשמ"ט, עמ' 24.

